

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej Nr [...] z dnia 25 września 2023 r. w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców w okręgu wyborczym nr [...] w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., przy udziale Państwowej Komisji Wyborczej, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 września 2023 r.,

odrzuca skargę.

[ms]

UZASADNIENIE

Okręgowa Komisja Wyborcza w K. (dalej: „OKW”) uchwałą nr [...] z 20 września 2023 r. uchyliła uchwałę nr [...] z 18 września 2023 r. Od tej uchwały osoba zgłaszającą listę kandydatów na posłów wniosła odwołanie do Państwowej Komisji Wyborczej (dalej: „PKW”).

PKW uchwałą nr [...]1. z 25 września 2023 r. pozostawiła odwołanie bez rozpoznania. W uzasadnieniu wskazano, że przepisy Kodeksu wyborczego nie przewidują możliwości wniesienia odwołania od uchwały okręgowej komisji wyborczej uchylającej swoje wcześniejsze rozstrzygnięcie, gdyż zgodnie z art. 218 § 2 Kodeksu wyborczego (tekst jedn. Dz.U. 2022, poz. 1277 ze zm.,

dalej: „Kodeks wyborczy”) odwołanie do PKW przysługuje od uchwały okręgowej komisji wyborczej w sprawie odmowy rejestracji listy kandydatów na posłów.

Od uchwały PKW skargę wywiódł Komitet Wyborczy Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców, zaskarżając ją w całości.

Zarzucił naruszenie: art. 160 § 4 Kodeksu wyborczego w zw. z art. 218 § 3 Kodeksu wyborczego w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 oraz § 16 pkt 1 lit b. załącznika do uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Regulaminu Państwowej Komisji Wyborczej; art. 210 § 1 Kodeksu wyborczego w zw. z art. 210 § 2 Kodeksu wyborczego; art. 160 § 4 Kodeksu wyborczego w zw. z § 8, § 10 ust. 3 w zw. z § 11 lit. d Załącznika nr 1 do uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 28 sierpnia 2023 r. – Regulamin okręgowych komisji wyborczych powołanych do przeprowadzenia wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz referendum ogólnokrajowego zarządzonych na dzień 15 października 2023 r.; art. 218 § 4 Kodeksu wyborczego.

Zdaniem skarżącego PKW „oddaliła odwołanie”, ponieważ „PKW podzieliła w szczególności stanowisko, że złożone Komitet Wyborczy nie spełnił wymogów art. 210 § 2 k.w.. W dalszej części uzasadnienia PKW przywołała swoje pismo, które było podstawą decyzji OKW. PKW przedstawiła także z gruntu rzeczy zaskakując a zarazem niepokojącą konkluzję naruszającą powagę Sądu Najwyższego i jego znacznie” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie jest dopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Do skargi na postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej, o których mowa w art. 218 § 3 Kodeksu wyborczego, mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej w postępowaniu nieprocesowym.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należą:

- 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części;

- 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie;
- 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Skarżący zobowiązany jest przede wszystkim precyzyjnie wskazać, które orzeczenie zaskarża, czy zaskarża orzeczenie w całości czy tylko w części, a jeżeli w części, to o jaką część chodzi. Wskazanie to jest o tyle istotne, że – wraz z podstawami – kształtuje zakres rozpoznania skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Ponadto, skarżący powinien, w myśl art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., przytoczyć podstawy oraz zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód – uzasadnienie podstaw skargi. Skarżący powinien rzeczowo i wyczerpująco wyjaśnić, na czym konkretnie polega wadliwość zaskarżonego rozstrzygnięcia i o jakie naruszenie prawa chodzi. Brak wyczerpującego i spójnego uzasadnienia podstaw, na których skarżący opiera skargę, stanowi wadę dyskwalifikującą pismo procesowe oraz musi prowadzić do odrzucenia skargi bez wzywania strony skarżącej do usunięcia braków (analogicznie: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z 8 lutego 1935 r., III C 778/34; z 9 marca 1936 r., C III 915/35, z 21 października 1938 r., C II 325/38, z 25 kwietnia 2013 r., I UK 572/12; z 16 lipca 2014 r., II PK 266/13; z 24 czerwca 2015 r., I PK 227/14; 3 czerwca 2019 r., I NSNc 7/19; postanowienia Sądu Najwyższego : z 6 listopada 1996 r. II UKN 12/96; z 20 listopada 1996 r. I PKN 22/96; z 11 marca 1997 r., III CKN 13/97; z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z 28 kwietnia 2010 r., II PK 326/09; z 27 stycznia 2012 r., V CSK 174/11; z 30 czerwca 2020 r., I NSNp 3/19).

Sąd Najwyższy stwierdza, że wbrew wywodom skargi przedmiotem zaskarżenia nie jest rozstrzygnięcie OKW, lecz postanowienie PKW przybierające formę uchwały, w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Polska Liberalna Strajk Przedsiębiorców okręgu wyborczym nr [...] w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r.

W tej sytuacji wszystkie zarzuty skargi nie wykazują związku z przedmiotem zaskarżenia. Skarżący tym samym nie przedstawił logicznego i wyczerpującego uzasadnienia podstaw skargi. Uzasadnienie podstaw skargi abstrahuje od treści zaskarżonej uchwały, która wbrew twierdzeniom skargi nie sprowadza się

do oddalenia odwołania, lecz pozostawienia go bez rozpoznania. Skarżący w żaden sposób nie wyjaśnił w jaki sposób PKW naruszyła wskazane przepisy prawa, nie sformułował również zarzutu dotyczące podstawy wydania przez PKW zaskarżonej uchwały. Rolą Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie skarżącego w formułowaniu podstaw skargi i ich uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 218 § 3 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[A.W.]

[ał]